

לעילוי נשמת האשה רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין A Torah Tawlin Publication 34 Mariner Way Monsey, NY 10952 חג הסוכות - זמן שמחתינו - Chag HaSukkos ט"ו - כ"א תשרי תשס"ו - October 18 - 23, 2005 הדלקת נרות/ליל א' - 5: 54 סוף זמן קרי"ש/למ"א - 9: 20 הדלקת נרות/ליל ב' - 7: 01 סוף זמן קרי"ש/למ"א - 9: 20 שקיעה / יום ב' דיו"ט - 6: 09 צה"כ / מוצאי יום טוב - 6: 59 שקיעה / יום א' דיו"ט - 6: 11 צה"כ / לשיטת רבינו תם - 7: 21 מדעת עלינו בפרי עץ הדר וכפות תמרים אותיות שמך המיוחד תקרב (נטילת לולב) בספרים הק' מובא שהד' מינים רומזים לד' אותיות של שם הוי', ומש"ה צריך לחבר כל הד' מינים יחד, דאל"כ נקרא שמפריד אותיות שם ה'. ומביא הגמור"ר מנחם מריקאנטי זצ"ל, מעשה שהיה שפעם התארח אצלו בחג הסוכות חסיד גדול, וראה הרב החלומו את החסיד הזה בליל ראשון של החג, שכותב שם הוי' שלש אותיות נפרדות מן האות הרביעית. אמר הרב להחסיד, "למה כתבת שלש אותיות בנפרד?" ענה לו החסיד, "כך נוהגים במקומינו לכותבם בנפרד." אמר לו הרב, "הלא אין ראוי לעשות כן, כי צריך לכתוב כל אותיות יחד." זה היה החלום שחלם אותו רב. וכשנתעורר היה לבו פועם וחושב מה פתרון החלום הזה? למחרת הלך הרב עם החסיד לבית הכנסת וראה הרב שהחסיד נוטל הלולב כשהוא נפרד מן האתרוג ואינו מחברם בשעת הברכה. אמר הרב, "עכשיו אני מבין את פשר החלום שחלמתי אמש." והגיד לו שיחבר הד' מינים יחד. וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה וגו' (משפטים כג-טז) פרש"י התבואה מתייבשת בשדה ובחג אוספים אותה אל הבית עכ"ל. וכתב החידושי הרי"ם, האדמו"ר הרה"ק מו"ה יצחק מאיר אלטר זצ"ל מגור, שבכל אדם ממש מתברר בימים הקשדושים האלו את הנקודה הפנימית שבו, שמתערבבת בכל השנה בהבלי העולם, ועכשיו, אחרי הימים נוראים שמוטהרין, מתברר האוכל מתוך הפסולת. והיינו "באספך את מעשיך מן השדה" - שהיא התערובת, כי "שדה" הוא לי הפקר, כמו "עשו איש שדה", ובימי חג הסוכות שנאספין מן השדה, לכן המה ימי ישועה ובימים הללו יכול כל איש מישראל למצוא את מקומו.	page 3 **careful when it comes to the first <i>hadar</i>, checking and searching and making sure that their <i>esrog</i> is the finest in the land. This is indeed an important and admirable trait, one that is prevalent at this time of year." He smiled now at the intrigued look on the boy's face. "I, on the other hand, try to be careful with the second <i>hadar</i> as well, the one dealing with the honor of elderly people. As a result, since I am now on my way to an old-age home to visit an old man who has no one to visit him and no one to talk to, I placed more emphasis on the second <i>hadar</i>, and less on the first <i>hadar</i>!" TORAH GEMS זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור וכו' (לב-ז) The purpose of remembering and recording history, is for <i>Bnei Yisroel</i> to look back upon the succession of generations and learn the lessons of our past in order to apply them to our continued future. In today's day and age, says R' Avrohom Yaakov Pam ZT"L, we have a world organization known as the United Nations, who as a general body have not shown favor to the Jewish Nation. This, too, is recorded in history, so that when <i>Moshiach</i> finally comes and the nations of the world will come before G-d and proclaim their love for <i>Klal Yisroel</i>, He will produce every resolution and inflammatory rhetoric that had been the accepted norm, and dismiss them outright. ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך (לב-ג) <i>Hashem</i> tells <i>Moshe Rabbeinu</i> to ascend the mountain where he will die and be gathered in to his people, just as Aharon, his brother, died and was gathered in to his people. Why must the <i>Torah</i> use such elaborate wording - "<i>Die on the mount and be gathered in to your people</i>," not once, but twice in the same <i>posuk</i> to describe the death of Moshe, and his brother Aharon? The Munkatcher Rebbe, R' Chaim Elazar Shapiro ZT"L gives us a fascinating explanation. We find, that each and every year, the day of the week on which the <i>yahrzeit</i> of <i>Aharon Hakohen</i> happens to fall out אושפיזין (ראש חודש אב), is the very same day that we welcome the אושפיזין of Aharon, on the fifth day of <i>Sukkos</i>. Moshe, too, has his אושפיזין on the fourth day of <i>Yom Tov</i>, which turns out to be the exact same day of the week that his <i>yahrzeit</i> (ז' אדר) comes out. This is hinted at in the words of the <i>posuk</i>: "<i>ויומת בהר</i>" - Moshe will die on this specific day, "<i>ויהאסף אל עמך</i>" - And on the following <i>Sukkos</i> he will come to his people - when he joins us on that very same day in our <i>Sukkah</i> as an <i>ushpizin</i> guest. - "כאשר מת אהרן" - Just as Aharon died, "<i>וויאסף אל עמיו</i>" - And he, too, will gather together with his people, on the fifth day of <i>Sukkos</i>, the day of his <i>ushpizin</i>.	page 2 **והאנשים האלה אינם מלמדים את בניהם תורה ואינם מרגילים אותם בה, כי גם הם עצמם פורקים מעליהם עול התורה והמצות, ומקיימים אותם רק כמצות אנשים מלומדה. משא"כ המלמד את בנו תורה, מראה הוא בזה שהוא מקיים אותה באהבה וברצון ובשמחה, ושאליו היה עומד בהר סיני היה מקבל אותה בחשק בכל לבו. והיינו מה דכתי' "שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם" - כלומר, צריך שיהיו עיניכם ולבכם לדברי תורה, וכמו שאמרו במדרש, והיינו שתקיימו אותם בחיות ובחשק ובאהבה וברצון, למען "אשר תצום את בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת" - כדי שגם בניו יעסוק במצות מתוך אהבה ורצון. מעשה אבות סימן לבנים ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וכו' (אמור כג-מ) A number of days before the <i>Yom Tov</i> of <i>Sukkos</i>, the <i>tzaddik</i> of Yerushalayim, R' Aryeh Levine ZT"L, entered the renowned Rubinstein <i>seforim</i> store in <i>Meah Shearim</i>, which also sold <i>Lulavim</i>, <i>Esrogim</i> and the other necessities for <i>Yom Tov</i>. Turning to the man behind the counter, he asked, "Did you pick out an <i>esrog</i> for me, like I requested?" Nodding affirmatively, Mr. Rubinstein took a wrapped <i>esrog</i> box out from under the counter and handed it to R' Aryeh. R' Aryeh thanked the proprietor, took out a handful of bills from his pocket and paid for the <i>esrog</i>. Then, without another word, he turned and walked hastily out of the store. A young <i>bochur</i>, who happened to be in the <i>seforim</i> store at the very same time, watched with rapt interest as the short exchange took place. As soon as R' Aryeh walked out of the store, he immediately ran after him and brazenly called out, "R' Aryeh!" Not hearing his name being called at first, R' Aryeh continued walking, apparently deep in thought. "R' Aryeh," called out the young man in full pursuit, "I have a question." This time, after hearing his name being called, R' Aryeh stopped walking and turned around, while the young man hurried to catch up. Then, the boy asked with characteristic Israeli forwardness, "It's about the <i>Rov's esrog</i>. Doesn't the <i>Rov</i> want to look at the <i>esrog</i> he just bought? At least to see if its <i>mehudar</i>!" R' Aryeh looked at the young <i>bochur</i> with glowing eyes. "This is indeed a good question," he said after a moment. "But I have an even better answer. You see, twice in the <i>Torah</i>, do we find the word "הדר" used: Once by the <i>mitzvah</i> of <i>esrog</i>, as it says, פרי עץ "<i>And you shall take for yourselves a beautiful fruit</i>," and a second time with regard to the <i>mitzvah</i> of "ויהדרת פני זקן" - "<i>You shall honor the presence of an elder</i>." The boy nodded in agreement. R' Aryeh hurried to finish his words. "Now, some people are only
--	--	--